

What's in a name?

Het is belangrijk om een goede naam te hebben. In figuurlijke zin maar ook letterlijk zodat de mensen weten welke lading er door de vlag gedekt wordt. Zo valt het nog niet mee om je eigen kind een naam mee te geven waar het zijn leven lang mee moet doen. Ikzelf ben oud genoeg om nog gewoon naar één van mijn opa's vernoemd te zijn, maar wat de heer Carton bezielde toen hij zijn zoon Dick noemde is mij toch echt een raadsel (een vriend van me kent echt iemand die zo heet!).

Onze vereniging heeft volgens mij een goede naam. Iedereen die de naam hoort zal onmiddellijk een idee hebben waar onze club voor staat. Dat er dan al snel ook allerlei clichébeelden aan gekoppeld worden over wie onze leden zijn en hoe die zich gedragen, nemen we daarbij dan maar voor lief. Maar er is mogelijk toch een reden om nog eens na te denken of onze naam nog wel volledig up to date is. Ik kom daar zo nog op terug.

Ik schrijf dit stuk omdat ik lid ben van het bestuur van de vereniging en wij afgesproken hebben om per toerbeurt ons licht te laten schijnen over een deel van ons werk. Op die manier hopen wij de leden te informeren en hen meer te betrekken bij het wel en wee van de vereniging. Wij zijn immers bovenal een belangenvereniging van en voor een duidelijk afgebakende en herkenbare beroepsgroep en we hopen dat de leden zich zullen herkennen in wat het bestuur, mede namens hen, uitdraagt en probeert te realiseren.

Mijn taak binnen het bestuur is die van penningmeester. Op zich een goede naam voor de klus die ik heb te klaren: ik moet zorgen dat ik meester ben over de penningen. Dat betekent o.a. : bewaken dat het lidmaatschapsgeld goed wordt besteed (bijvoorbeeld: geven we wel of geen steun aan de organisatie van de Internationale Wiskunde Olympiade 2011 als die in Nederland wordt gehouden?) controle houden over inkomsten en uitgaven, bepalen of onze contributie al dan niet verhoogd moet worden (wist u dat wij relatief goedkoop zijn in vergelijking met andere verenigingen?) en verantwoording afleggen op de jaarvergadering middels de jaarrekening. Ik prijs mij gelukkig dat het leeuwendeel van het hier bij horend handwerk (zoals: de ledenadministratie, het verwerken van de binnengekomen rekeningen, het doen van uitbetalingen, het verzenden van aanmaningen en het bijhouden van de boekhouding) zo voortreffelijk uitgevoerd wordt door Elly en Pim van Bommel. Zonder hun niet aflatende inzet en betrouwbaarheid zou mijn klus aanzienlijk zwaarder zijn!

Maar een penningmeester doet meer. Het bestuur heeft namelijk ingezet op het vergroten en verhogen van de professionaliteit. Dat betekent o.a. concreet dat het aantal detacheringen toeneemt. Dat geldt voor (een deel van) het bestuur zelf en bijvoorbeeld ook voor enkele leden van de redactie van Euclides. Maar wij geven ook steun aan de 'geestelijke vaders' van WisBase en WisClass.

Een nog nieuwere ontwikkeling is de deelname van de NVvW bij de RekenVoort projecten. Op basis van onze aanvraag is daarvoor subsidie toegekend door OCenW en hebben wij (in samenwerking met het FI) een belangrijke rol in het realiseren en uitvoeren van dit project. Gert de Kleuver, die namens de vereniging als projectleider optreedt, heeft hierover al eens geschreven. Mijn aandeel daarbij is voornamelijk het afhandelen van de samenwerkingsovereenkomsten die er met de scholen moeten

worden gesloten om ruimte te creëren waarbinnen pilotscholen en schrijvers vergoed kunnen worden voor hun bijdragen.

Dat ik ook een vinger in de pap heb bij het WereldWiskundeFonds en de Stichting Epsilon (o.a. van de Zebra-reeks) zal niet veel verbazing wekken gezien de relatie die er van oudsher met deze activiteiten is. En dat er vanuit de vereniging mensen worden aangezocht om deel te nemen aan de syllabuscommissies weten vermoedelijk ook velen van u. Ikzelf maak momenteel deel uit van de commissie voor wiskunde B.

Daarnaast wil het bestuur graag actief betrokken zijn bij zoveel mogelijk initiatieven die het wiskundeonderwijs betreffen. Eén platform waarop wij aanwezig zijn is de landelijke stuurgroep NLT. En omdat ik op mijn huidige school zelf bezig ben bij de invoering, vormgeving en realisatie van dit betrekkelijk nieuwe vak, heeft men mij gevraagd in die stuurgroep mee te draaien. Inmiddels is het zover dat het invoeringstraject van NLT zijn einde nadert. De scholen die meteen begonnen zijn, hebben afgelopen schooljaar hun eerste lichteHAVO leerlingen afgeleverd en zijn dit jaar toe aan de eerste afgestudeerden in VWO 6. Heel bijzonder hierbij is voor mij de manier waarop dit vak tot stand is gekomen en hoe het zijn uiteindelijke vorm heeft gekregen en nog krijgt. Gekozen is voor een sterk geregisseerd invoeringstraject met een strakke procedure die een flink aantal gecertificeerde modules op heeft geleverd waaruit de individuele scholen een keuze kunnen maken (binnen vastgestelde kaders). Verder is gekozen voor een centrale registratie van de invoerscholen (nu al ongeveer 225) en wordt er veel aandacht besteed aan begeleiding, kwaliteitsbewaking en ondersteuning (o.a. via de regionale steunpunten). De jaarlijkse landelijke studiedag NLT (de volgende is op 4 februari 2010 in Ede) is daarbij een mooie graadmeter om te proeven hoe een en ander in den lande vorm krijgt. De reacties daar, gevoegd bij de andere signalen en de cijfers over het aantal leerlingen dat dit vak inmiddels volgt, brengen mij tot de stelling dat het invoeringstraject geslaagd genoemd mag worden. Ik denk dat NLT als zelfstandig vak zijn bestaansrecht al heeft bewezen en dat het zagezegd een blijvertje zal zijn. En vergelijk dat dan eens met het wel en wee van het stiefkind wiskunde D. Mogen we hier spreken van een gemiste kans?

Dat brengt mij terug naar de kwestie van goede namen geven. Ik denk dat de wiskunde wereld er goed aan doet om een stevige partij mee te willen blazen binnen het vak NLT. Tevens zijn er veel wiskundecollega's die, net als ik, ervaring hebben opgedaan bij het lesgeven in NLT. Voor hen is het belangrijk om binnen onze vereniging een platform en klankbord te vinden waarop ze hun ervaringen kunnen delen en uitdiepen. Het kan toch niet zo zijn dat alle NLT-ers hun heil alleen maar kunnen zoeken bij onze zustervereniging de NVON die al wel een prominentere plaats voor dit vak heeft ingeruimd. Werk aan de winkel dus voor het bestuur, maar ook een verzoek aan de leden om hierover de discussie te starten en te voeren. Als er mensen zijn die wensen of ideeën hierover hebben, dan houd ik mij aanbevolen voor hun reacties. Wie weet, misschien kan het wel het overkoepelende thema van de volgende studiedag worden!

En dan zou het zomaar kunnen dat onze vereniging, die eerder o.a. onder de namen Liwenagel en Wimecos heeft gefunctioneerd (hoeveel leden weten nog waar deze

namen precies voor stonden?), over een aantal jaren door het leven zal gaan als NVvW&NLT of iets soortgelijks zodat ook dan de vlag de lading nog goed zal dekken.

Frank van den Heuvel
Penningmeester NVvW